

ROBERTAS EINORIS – GERIAUSIAS APSKRITIES ARTOJAS

Liepos 2 dieną, pliaupiant lietui, gražiame juodžemio lauke netoli Upytės (Panevėžio rajonas) vyko apskrities artojų varžybos. Joms pasibaigus, labiausiai pavargęs, bet laimingiausias iš rokiškėnų komandos buvo suvainiškietis Robertas Einoris. Su baltarusišku MTZ-892 ir norvegišku "Kverneland" firmos 3 korpusų plūgu jis padirbėjo geriausiai ir užėmė pirmą vietą. Toje pat kategorijoje rungtyniavęs Darius Inčiūra buvo ketvirtas, o Sigitas Pagirys šeštas.

- Tai neabejotina rajono artojų sėkmė, - taip mūsų artojų dalyvavimą apskrities varžybose įvertino rajono žemės ūkio konsultavimo biuro vadovas Alfredas Augulis.

Po varžybų "Pragiedrulių" korespondentas kalbėjosi su laureatu Robertu Einoriu.

- Sveikiname su pergale. Prašyčiau trumpai papasakoti apie save.

- Esu iš Biržų rajono Einorių kaimo, bet jau keleri metai gyvenu Suvainiškyje, pas žmonos Rimantės tėvus.

- Girdėjau, ruošiatės ūkininkauti savarankiškai.

- Kiek galima pas uošvius? Nors jie manęs iš namų nevaro, vis dėlto Vilkočiuose nusipirkau nedidelę sodybą. Ten pat ir žemė. Savos teturime 7 hektarus, bet nuomoti tame krašte galima, kiek širdis geidžia. O širdis geidžia ne taip jau mažai.

- Kokia ūkio kryptis? Ką auginate?

- Pagrindas – laukininkystė. O auginu daug ką – rapsą, grikius, rugius, miežius. Šiomet pasėjau 9 hektarus linų. Laikau 4 karves, prieauglio, žinoma, vieną kitą kiaulę. Savo reikmėms.

- Laimėjus rajono ir apskrities artojų varžybas, atsivėrė kelias į respublikines. Ar tikėtės laimėti?

- Apetitas atsiranda bevalgant, bet mano apetitas kuklus.

- "Pragiedruliai" jums linki sėkmės ir respublikinės.

Kalbėjosi Stasys Varneckas

ROKIŠKIS IR JEKABPILIS REANIMUOJA DRAUGYSTĘ

Atkelta iš 1 psl.

Pačiame Jekabpilyje dėl lėšų stokos daug nebaigtų statyti daugiabučių. Tie namai – vaiduokliai, anot J. Raščevskio, nepuošia miesto prie Dauguvos.

Sugražinus nacionalizuotą turtą tikriesiems jų savininkams, irgi iškyla nemažai problemų. Savininkai ne visada sugeba tinkamai dirbti žemę, tvarkyti miškus. Dėl panašios (kaip ir pas mus!) žemės ūkio produktų supirkimo politikos, gyvulininkystė ir žemdirbystė nuostolinga, parduotuvės užverstos užsienio maisto produktais.

Mūsų rajono vicemerą Antaną Slesariūną, švietimo tarnybos vadovą Rimantą Šinkūną, Rokiškio miesto seniūną Antaną Garuolį domino specifiniai klausimai, todėl buvo pasidalinta grupelėmis ir bendrauta su atitinkamų struktūrų specialistais.

Vėliau rokiškėnai lankėsi medžio apdirbimo įmonėje "Selijas mežs". Čia per metus paruošiama apie 15 tūkstančių kubinių metrų produkcijos, kuri parduodama ne tik Latvijoje, bet ir eksportuojama į Angliją, Švediją. Įmonėje dirba apie 80 žmonių. Vidutinis mėnesio atlyginimas 80-90 latų (apie 600 litų).

"Selijas mežs" mišką perka iš valstybės ir privačių valdų savininkų aukcionuose. Vėliau, iškirtus medžius, jie privalo mišką atsodinti.

Rokiškėnai lankėsi ir durpių perdirbimo įmonėje SIA "Nordtorf", kuri įsikurusi Aknystės priemiestyje. Anksčiau čia buvo trąšų sandėliai, netoli aerodromas. Į įmonę lėšas investavo Vokietijos verslininkai. Gamyba mechanizuota ir automatizuota, todėl įrengimus aptarnauja tik 6 darbininkai. Per dieną perdirbama apie 600 kubų durpių. Produkcija eksportuojama į Ispaniją, Austriją, Italiją.

Durpės kasamos už 10 kilometrų esančiuose karjeruose. Ten varšą dirba apie 70 žmonių.

Apsilankymas šioje įmonėje rokiškėnus privertė susimąstyti, ar mums patiems nevertėtų užsiimti durpių eksportu.

Mūsų delegacijos nariai prie Jekabpilio muziejaus.

Rokiškėnai taip pat lankėsi Jekabpilio muziejuje, kuris įsikūręs XIII amžiuje statytoje pilyje. Ten šiuo metu vyksta archeologiniai kasinėjimai, kuriuose dalyvauja ir Švedijos mokslininkai. Svečiams iš Lietuvos buvo surengtas koncertas. Po nuostabių skliautais skambėjo praėjusių metų Latvijos televizijos dainų konkurso laureatės Inesos Berte dainos.

Tačiau tuo mūsų delegacijos pažintis su Jekabpilio rajonu nesibaigė. Svečių dar laukė netikėtumai pasienyje. Ir tik dabar supratome, kaip mažai mes dar žinome apie savo kaimynus.

Bet apie tai kitame "Pragiedrulių" numeryje.

Rimantas Jurgelionis
Autoriaus nuotraukos

Durpių perdirbimo įmonėje SIA "Nordtorf".

LIEPOS 14 – AJA-LAUKO DIENA

Jos organizatorius, rajono žemės ūkio konsultavimo biuro agronomas Valentinas Mažeikis "Pragiedruliams" papasakojo:

- Lauko dieną organizuojame kasmet, jos tikslas – parodyti ūkininkams ir bendrovininkams gražiausius pasėlius, supažindinti su naujovėmis, kurių šiais laikais nestinga, pasidalinti nuomonėmis.

Turininga turėtų būti ir šių metų Lauko dienos programa. Stasės Jasičienės ūkyje planuojame pasižiūrėti, kaip miežių laukuose panaudojami augimo reguliatoriai. Pas duokšketį Stasį Jasiūną pamatysime "Arvi" trąšų efektyvumą rugių laukuose. Kamajų ūkininkė Nijolė Mažeikienė mums parodys 6 miežių veislių palyginamuosius bandymus. Laišūnų žemės ūkio bendrovėje tikimės pasimokyti, kaip auginti Hacoda veislės rugius. Be to, ir pro autobuso langą galima daug pamatyti.

Norėtume, kad Lauko dienos renginiuose dalyvautų kuo daugiau ūkininkų. Lauksime jų liepos 14 dieną 10 valandą rajono savivaldybės rūmų 103 kabinete.

Stasys Daugėla

KAS ĮMETĖ GRANATĄ?

Birželio 19-osios naktį, apie 3 valandą, į Jaunystės gatvės 12 namo 2 butą buvo įmesta kovinė granata. Bute gyveno Pipinių šeima.

Granata sprogo miegamajame, vos keliolika centimetrų nuo 28 metų Sonatos Pipinytės lovos. Sprogimo metu grindyse išmušta duobė, suniokoti baldai, išbyrėjo langų stiklai. Skeveldros Sonatai Pipinytei sužeidė kairę koją.

Aurimas Rinkevičius (kairėje) ir Justinas Svirskys.
Nuotraukos iš policijos bylos

Apie šį teroristinį aktą "Pragiedruliai" jau rašė.

Užvakar Rokiškio rajono policijos komisariatas redakcijai pranešė, kad gauta svarbi informacija apie birželio 19-osios teroristinį aktą. Šios informacijos pagrindu sulaikytas Aurimas Rinkevičius (gimęs 1980 m., gyvena Parko g. 7-78, Panevėžyje, nedirbantis, neteistas, baigęs 9 klases). Jam pritaikyta kardo-

moji priemonė suėmimas (3 mėn.). Suimtas laikinai gyveno pas gimines bute, priklausančiame Stundžių šeimai. Ten ir buvo sulaikytas.

Taip pat sulaikytas Justinas Svirskys, gimęs 1979 m., gyvenantis Jaunystės g. 11a-15, Rokiškyje.

Įtariamiesiems bus pateikti kaltinimai.

SULAIKYTAS BĖGLYS

"Pragiedruliai" taip pat rašė apie policijos ieškomą Kęstutį Jakubauską, 1952 m. gimusį Panevėžyje. Jis, pabėgęs iš Rokiškio psichiatrijos ligoninės, padarė du nusikaltimus.

K. Jakubauskas, kaltinamas pagal LR BK 271 str. 2 d. (vagystė, įsibraunant į negyvenamas patalpas), šiomis dienomis sulaikytas.

Jonas Savickas

VERSLO DIREKTORIUS ŽVEJOJA

Feljetonas

Praėjusių metų spalį rajono taryba smulkaus ir vidutinio verslo centro direktoriumi patvirtino Jevgenijų Kudriną, į mūsų kraštą atvykusį net iš Estijos sostinės Talino. Kaimyninėje šalyje pedagogu išdirbęs 16 metų, Jevgenijus vėliau kažkodėl ėmėsi verslo. Kaip naujajame amplua jam sekėsi, žinių neturime. Tačiau, atbildėjęs į Rokiškį, jis pareiškė, kad čia verslininkai vos ne snaudžia. Į penktą dešimtį įkopęs vyras buvo pasiryžęs juos išjudinti, bet, tapęs centro direktoriumi, pasiskundė, jog esąs lyg surištomis rankomis. Mat vienas viršininkas liepiąs vykti į vieną vietą, kitas – į kitą, o ten, kur nuvykti būtų išties naudinga, beveik nėra galimybių.

Vis dėlto, gerbiami skaitytojai, Estijos Respublikos pilietis į paniką nepuolė. Šio birželio pabaigoje Jevgenijus leidosi į netolimą, bet, jo įsitikinimu, turbūt naudingą kelionę – prie Ažubalių ežero, tyvuliuojančio Obelių seniūnijos teritorijoje.

Tenka tik apgailestauti ir verslo gavintoją paguosti, nes kelionė buvo itin nesėkminga. Tuo metu dar nebuvo visiškai išformuotas pagarsėjęs trečiasis skyrius, sekęs ne tik aukštus valdžios vyrus, bet, pasirodo, ir tokius, kaip Kudriną. Jevgenijus ir jo draugai, kartu važiuavę prie to vandens telkinio, oficialiai patvirtintomis žiniomis, vietinio padalinio, pavadinto nekaltais Aplinkos

apsaugos agentūros ir Kelių policijos vardais, buvo sekami visą mėnesį. Tiksliau sakant, nuo tos dienos, kai direktorius įsigijo mūsų šalyje uždraustą naudoti elektrinį žūklės aparatą (ar Estijoje juo leidžiama galabūt žuvis, žinių taip pat neturime), Jevgenijaus krūmuose prie ežero kas vakarą laukė po keleto patyrusių seklių.

Nukelta į 5 psl.

DIREKTORĖS IŠPAŽINTIS APIE KNYGAS

Prieš dvejus metus Rokiškio gyventojai sužinojo, jog miesto knygynas ant bankroto slenksčio, o skolos siekia 156 tūkstančius litų.

Tada nuostolingos įmonės direktorės postą užėmė Genovaitė Medzelienė. Šiandien pirkėjų nebestebina knygų gausa, raštinės reikmenų įvairovė. Gali stabetelėti prie brangokų, tačiau gero meninio lygio paveikslų, keramikos ir odos dirbinių. Azarto mėgėjai gali pasitikrinti teleloto bilietą.

Tačiau ne apie dvejų metų darbo sukaktį šioje bendrovėje "Pragiedruliams" pasakoja direktorė, o apie tai, kas per tuos metus pasikeitė, apie nesibaigiančių bėdų karuselę ir senas knygyno problemas.

- Atėjusi radau nekokią kraitį, - pradėjo Genovaitė Medzelienė. - Nupirktų knygų ir kitų smulkių prekių už 43 tūkstančius litų, 10 tūkstančių litų skolą šilumos tinklams, telekomunikacijų tarnybai, socialinio draudimo skyriui... Ir dar kiek negražintų pinigų juridiniams ir fiziniams asmenims - tiekėjams. O knygyno kasoje - 16 litų...

Rokiškio rajono apylinkės teismas tuo metu buvo patvirtinęs civilinių ieškinių 60 tūkstančių litų sumai. Įsigaliojus nutarčiai, ją padengė rajono savivaldybė.

Nelengva ir dabar, tačiau tuo metu atrodė, kad be reikalo "bridau į tą pelkę". Neminėsiu pavardžių, tačiau buvo asmenų, kurie tikėjosi sukurti tyčinį bankrotą, sulaukti knygyno likvidavimo. Sutelkusi Naujojoje Akmenėje išsiugdytą žemaitišką ištvermę užsispyriau - neleisiu uždaryti paskutinio rajono knygyno. Darbo kalendoriaus puslapius kasdien keitė vis sunkesni uždaviniai: leidyklos ir tiekėjai nutraukė bendradarbiavimą, mokesčių reikalautojai grasino, atjungė elektrą, telefoną.

Vienintelė knygyno akcininkė - rajono savivaldybė - tylėjo ir laukė. Kiekvieną darbo dieną pradėdavau skambučiu rajono merui, pavaduotojui, teiraudavausi, gal kas nors vyksta į Vilnių ar Kauną. Kartais paimdavo mane. Laksčiau po leidyklas, prašydama, kad pratęstu bendradarbiavimo sutartis, tarsi knygynas būtų ne savivaldybės, o mano asmeninis. Norė-

josi pratęsti sutartis bent su "Šviesa", "Vaga", "Mokslu", "Vyturiu", kurie gyvuoja ne vieną dešimtmetį, neprarasdamos nei skaitytojų, nei pirkėjų.

Šiuo metu turime prekių už 160 tūkstančių litų, bendradarbiaujame su 176 tiekėjais. Labai džiaugtis negaliu, nes skolų dar turime ir šiandien.

Siekdami tapti pelninga akcine bendrove, panaudojame turimą erdvę, pastato strateginę vietą. Nuomojame prekybos plotą loterijai, prekiaujame dviračiais, buitine technika.

Kreipėmės į rajono savivaldybės švietimo tarnybą, prašydami leidimo prekiauti mokykliniais vadovėliais, pradinių klasių moksleiviams pratybų sąsiuviniais. Tačiau tarnybos vadovas R.Šimkūnas leidimo nedavė, motyvuodamas tuo, jog mes, atseit, padidinsime leidinių kainas. Gyventojai iš lėto jau ruošiasi vaikų mokslo metams, o mes skėščiojam rankomis, galėdami pasiūlyti tik mokyklinių kuprinių, rašiklių, sąsiuvinų...

Atsisakėme minties prekiauti knygomis Rokiškio turguje, nes reikėjo mokėti už patentą.

Neefektyvi knygų pasiūla gatvėse, kultūros renginiuose. Tikriausiai žmonės ne dėl knygų ateina į juos.

Nedavė rezultatų ir išvažiuojamoji prekyba į miestelius, kuriuose panaiškinti knygynai. Gal žmogus apsiprato su mintimi gyventi be knygų, o gal nuskurdo? Yra pavienių pirkėjų iš

Obelių, Juodupės, Pandėlio, kurie dažni mūsų svečiai - buvę prenumeratoriai. Dabar prenumeratorių nėra. Ir ne vien todėl, kad skaitytojai nelaukia arba neįstengia nusipirkti vertingo kūrinio, bet dėl to, kad, šiuo metu Lietuvoje esant 2000 leidėjų, niekas negarantuoja, ar žmogus gaus kitą tomą ir kiek jis kainuos. "Vaga" - pasaulinės literatūros leidėja - ėmė ir nuvylė paskutiniu tomą: nekokybiškas, neišvaizdus. Tuo tarpu nuolatiniai pirkėjai laukia nesulaukia ketvirtąjį "Pažinimo džiaugsmo" tomą. Prekybos salėje jo neišvysime, nes "Mokslas" nebesiruošia jo leisti.

Atsirenkame tai, ką perka rokiškėnai. Stengiamės neužversti prekystalių menkaverte kūryba. Labiausiai perkamos J.Erlicko knygos, "Eridano" fantastika ir detektyvai. Vaikiškų skaitinių leidėjai nuo užsienietiškų personažų ir vertimų pagaliau priėjo iki "Eglės žalčių karalienės". Knygos vaikams kainuoja nuo 5 iki 30 litų. Brangiausios yra "Šviesos", labai spalvingos, kietais viršeliais, enciklopedinės.

Rusena noras įkurti privatų knygyną.

Užrašė Nijolė Rutkutė

KIEK KAINUOJI, GYVENIME ?

Skaitytojams pageidaujant, kiekvieną mėnesį skelbsime komunalinių paslaugų kainas. Tai padės orientuotis mokant mokesčius, planuojant šeimos biudžetą.

Šiandien pateikiame birželio mėnesio kainas.

KOMUNALINĖS PASLAUGOS

Paslaugos pavadinimas	Kaina	Pastabos
Dujos (kub. m)	3,40	Turintiems skaitiklius
Dujos (vienam gyventojui)	10,86	Neturintiems skaitiklių
Šaltas vanduo (kub. m)	2,10	— " —
Karštas vanduo (kub. m)	8,96	— " —
Karštas vanduo turintiems vonias, bet neturintiems skaitiklių	24,73	Vienam gyventojui
Karštas vanduo neturintiems vonių	20,16	— " —
Buto nuoma nenupirktiems butams	0,30	Už 1 kv. m
Eksploatacijos išlaidos	0,093	— " —
Šilumos tinklų priežiūra	0,094	— " —
Šiukšlių išvežimas	1,42	Vienam gyventojui
Kiemų valymas	1,30	— " —
Žaliųjų zonų priežiūra (šienavimas)	0,33	Nuo birželio iki spalio
Televizijos antena	0,33	Už vieną
Radijo taškas	1,50	— " —
Bendrabučių valymas	1,73	Vienam gyventojui
Liftai (pradedant 3 a., išskyrus vaikus iki 7 m.)	7,86	— " —
Bendrabučių komendanto išlaikymas	3,12	Vienam butui

ELEKTRA

Miesto gyventojams		
Už 1 kW (vienkartinis tarifas)	0,22	
Naudojantiems elektrines virykles	0,18	
Už 1 kW (dviejų laiko zonų tarifas)	0,26	Dieninis tarifas
— " —	0,12	Naktinis tarifas
Naudojantiems elektrines virykles	0,21	Dieninis tarifas
— " —	0,11	Naktinis tarifas
Kaimo gyventojams		
Už 1 kW (vienkartinis tarifas)	0,19	
Naudojantiems elektrines virykles	0,18	
Už 1 kW (dviejų laiko zonų tarifas)	0,22	Dieninis tarifas
— " —	0,10	Naktinis tarifas
Naudojantiems elektrines virykles	0,21	Dieninis tarifas
— " —	0,11	Naktinis tarifas

P.S. Birželį pabrango tik kiemų valymas (0,10 Lt) ir atsirado naujas mokestis už pievėlių nušienavimą. Prognozuojama, kad elektros kainos šiemet nesikeis.

VERSLO DIREKTORIUS ŽVEJOJA

Atkelta iš 3 psl.

Žmogus, pagaminęs tą aparatą ir jį pardavęs, sako, tuoj pat inspekcijai "pardavė" ir pirkėją. Gal todėl, kad pirkėjas nepažadėjo žuvelių prigaudyti pardavėjui.

Dėl teisybės dar būtina pridurti, kad Jevgenijus, galima sakyti, leidosi į avantiūristinę kelionę. Tai paaiškėjo po to, kai minėtų dviejų įstaigų pareigūnai jį bei jo draugus sulaikė ir atėmė aparatą, guminę valtį, sugautas žuvis. Direktorius pareigūnams prisipažino: "Kadangi aš nevietinis, man nebuvo tikslo žinoti, prie kokio ežero važiuojame" (Tikras verslininkas, pone Kudrinai, turi žinoti, kur važiuoja, nes kitaip gali tuoj pat "nusivažiuoti", kaip beje, tamstai, ir atsitiko. Turbūt geriau būdavo tada, kai žiniasklaidininkei guodėtės, kad viršininkai įsakinėja, kur važiuoti, o kur ne. Dabar parodėte iniciatyvą ir įkliuvote).

Jevgenijus Kudrinai įkliuvo "stambiai": neteko žvejybos įrankių, 57 žuvų, teks krapštyti pinigine. Vadovaudamiesi Administracinių teisės pažeidimų kodekso 30 ir 286 straipsniais, agentūros pareigūnai jam skyrė 1500 litų baudą. Direktoriumi bei dviem jo draugams, elektra gaisinusiems Ažubalių ežero gyventojas, solidariai teks sumokėti 1000 litų baudą už draudžiamo aparato naudojimą, o 3010 litų - už gyvybę praradusias žuvis. Neišvengė administracinių baudų dar trys šios kompanijos ponaičiai. Tiesa, jie į valtį nesėdo, bet gulinėjo pakrantėje. Du iš jų - gydytojai. Kadangi smulkas ir vidutinio verslo centro direktoriui jų perkvalifikuoti nepavyko (dar netapo teisėtais žvejais), todėl pavardžių neminėsime. Ne dėl jų, o dėl žmonių sveikatos. Išivaizduokit: pas daktarėlį ateina sunegalavusi močiutė, ši ima į jį dėmiai žiūrėti ir kad suriks: "Ko tu mane čiupinėji, tavo rankos juk žuvim paduoda. O aš ne tokia, kad leisčiausi sužvejoti". Taigi močiutę gali ir infarktas ištikti.

Ar dabar centro direktorius vėl guosis, kad Lietuvoje verslininkui laisvai net pakrutėti neleidžiama, žinių irgi neturiame.

Rosita Ašakaite

KLAUSIATE – IR ATSAKOME

- Kaip apsisaugoti nuo miško erkių?
- Pačiam tapti erke.

XXX

- Kuo skiriasi pienas nuo benzino?
- Pienas 4 kartus pigesnis.

XXX

- Mūsų Onutei dar tik keturiolika, bet ji jau nori ištekti. Ką daryti?

- Neuždrauskite jai šio malonumo, bet jauniki pasiūlykit ne jaunesnį kaip 50 metų.

HUMORESKA

Kai apniko poniją Rimą baimė, tai nė dienos negali jos atsikratyti. Šiandien net pasūdyto vandens gerė.

O prasidėjo viskas dar žiemą, ir vis dėl tos kepurės.

Pasisiuvo ponija Rima palatą, o bendradarbės įkalbėjo nusipirkti ir kepurę. Padėjo išsirinkti gražią, kailinę, nepigią. Rima, parsinešusi namo, net gumutę prisiuvo, kad žiemos vėjas nenuvožtų. Patiko visiems.

Tik štai kartą, bemaklinėjant po parduotuves, žvilgt į laikrodėlį – iki autobuso tik kelios minutės liko, o stotelė tolokai. Lyg tyčia ir šaligatvis vaikų nuslidinėtas... Jau iš tolo pamatė tamsą skrodžiančias autobuso šviesas. Grįžt atgal – vejasi kažkoks vyriškis. Veido neįžiūrėjo, tik matė kailinę kepurę ir akinius. Moteris šoko bėgt. Atsisuks pažiūrėti, ar toli tas vyras – ogi šniokštuoja jau visai šalia. Kojos susipynė, ant ledo tik drykt ir guli. Maišelis su produktais nulėkė į priekį. O čia, už jos kojų užkliuvęs, vyras – irgi drykt pusnį. Rima kėlėsi, čiupo nukritusią kepurę, maišelį, spėjo pamatyti, kaip tas vyras irgi graibo pusnį,

nes akinių nebėra ant nosies. Snieguotą kepurę užsimovė kaip pakliuvo ir vėl bėgt. Jau ir stotelė... Autobusas, vos spėjus išokti, uždarė duris. Žiūri – pro langą, atbėga ir tas vyras.

- Neatidarykit durų! Vagis! Jis mane vijosi, – šaukė ponija Rima.

Vairuotojas pakraipė galvą ir nuvažiavo. Ponija Rima stovėjo persigandusi ir rūsčiai nužvelgė gale sėdinčius berniokus, kurie garsiai juokėsi ir rodė į ją. Bartis nebeturėjo jėgų – taip ją nusemelkė baimė. "Nejaugi tas bjaurybė norėjo mano

kepurę nutraukti nuo galvos? Dar, mat, tai, vijosi autobusą, mojavo, šaukė, rodė kažkokius ženklus. Gerai, kad vairuotojas jo nepaėmė".

Tokias dūmas dūmodama, pasiekė namus. Įbėga uždususi į kambarį, o čia vyras ir sūnus:

- Cha, cha, cha, žiūrėk! Žiūrėk į veidrodį!

Pirmiausia ponija Rima pamatė ant savo galvos didelę, snieguotą vyrišką kepurę, o po smakru įsiveržusi gumutė laikė ant nugaros nukarusią jos pačios kailinę kepuraite.

Iš aukso lūpų - į PPP

- Jonai, kodėl gerdamas degtinę užsimerki?

- Gydytojas uždraudė į alkoholį net žiūrėti.

☺☺☺

Tarnaitė, užėjusi į ponios miegamąjį, sako:

- Ten atėjo kažkoks ponas ir nori su jumis pasimatyti.

- Taigi matai, kad aš neapsirengusi... O kaip jis save vadino?

- Pavardės nepasakė, tik man įgnybo į šoną.

- A, tai ponas Petras. Prašyk, tegul užsina.

☺☺☺

- Tėvai, per daug ženklų priklijavai ant voko, - sako pašto viršininkas kaimiečiui. - Ir pusės būtų pakakę.

- Vaje, ponuli, tai kaip čia bus, - nusiğasta kaimietis. - Ar nueis laiškas per toli?

☺☺☺

Gerokai įkaušęs vyras eina gatve ir susiduria su praeiviu.

- Ar aklas, kad žmonių nematai? - sušunka šis.

- Oi, ne! - linksmai atšauna girtuoklis. - Aš jus matau dvigubą.

- Tai ko lipi?
- Norėjau praeiti pro judviejų tarpą.

☺☺☺

- Koks asilas tau liepė šluoti koridorių, kada įstaigoje visi dirba? - pyksta direktorius.

- Taigi tamsta, - aiškinasi sargas.
- Gerai, gerai, kad pildai protingus nurodymus, - rimsta direktorius.

☺☺☺

- Leisk man, tamsta, prisidegti cigarete.

- Prašau.
- Bet aš nepasiekiu.

- Na, tai dar paauk.

☺☺☺

- Ar žinote, kad ponas Stasys guli ligoninėje sunkiai sirgdamas?

- Negali būti. Aš vakar jį mačiau vaikščiojantį su puikia šviesiaplaukia dama.

- Deja, tos damos vyras irgi tai matė.

Rokiškio

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:
Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Redaktorius Stanislovas Varneckas

Leidžia UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Renka, maketuoja, spausdina "Rokiškio pragiedrulius" leidybos centras.

1,5 spaudos lanko. Indeksas 424.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais

Tiražas 5900 egz.

Tel. 5 13 54

Rokiškio VB
Bibliografijos, informacijos
ir kraštotyros skyrius

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. liepos 10 d. penktadienis. Nr. 32. kaina 0,60 Lt.

Kas vyko ir dar vyks

Šią savaitę išaiškinti gražiausiai tvarkomų sodybų ir gyvenviečių konkurso nugalėtojai. Gražiausia gyvenvietė pripažinti Jūžintai, o tvarkingiausios Stanislavos Jasinevičienės, Vytauto Bislio ir Antano Nagurkos sodybos.

Rokiškio krašto muziejuje atidaryta mūsų kraštiečio Petro Kalvelio poirtinė tapybos paroda. Apie 100 paveikslų kolekciją muziejui padovanojo Panevėžyje gyvenanti dailininko dukra Girena Kalvelytė – Kurpienė. Išsamiau apie tai kitame mūsų laikraščio numeryje.

Baigėsi paminklo miesto jubiliejui konkursas. Nepriklausomybės aikštėje bus pastatyta vilniečio skulptoriaus Gedimino Žuklio "Arka" (architektė Nijolė Bučiūtė). Iš 14 komisijos narių už šį paminklo projektą balsavo aštuoni.

ROKIŠKIS IR JEKABPILIS REANIMUOJA DRAUGYSTĘ

Liepos 7 dieną Jekabpilyje lankėsi mūsų rajono delegacija, vadovaujama rajono mero Vytauto Masiulio.

Rokiškėnus šiltai sutikęs Jekabpilio rajono tarybos pirmininkas Janis Raščevskis svečiams papasakojo, kad šiuo metu Jekabpilio rajone gyvena daugiau kaip 59 tūkstančiai, o rajono centre beveik 28 tūkstančiai gyventojų. Be Jekabpilio, rajone yra dar du didesni miestai. Tai Viesitė ir Aknystė. Rajonas suskirstytas į 23 savivaldybes, kurios pavaldžios tarybai. Tačiau jau galvojama apie savivaldybių stambinimą. Nors tai ir būtų kiek nepatogiau gyventojams, tačiau sumažėtų valdininkų.

Nukelta į 2 psl.

Rokiškio rajono meras Vytautas Masiulis ir Jekabpilio tarybos pirmininkas Janis Raščevskis.

**Dėkojame visiems rokiškėnams, kurie
jau skaito "Pragiedrulius".**

**Jr primename: užsiprenumeruoti "Pragiedrulius"
galima bet kurią savaitę, dieną, valandą.**